

[Birgith Mogensen]

man vil til livs med dette forslag. Nej, det er det stigende misbrug, vi må erkende, som skal bekæmpes. For at dette arbejde kan lykkes optimalt, er mere eller mindre øl- og spiritusreklame komplet ligegyldigt og uden betydning. Det er helt andre faktorer og mekanismer, der gør mennesker til alkoholister: sociale forhold og stress, sygdom og meget mere. Måske skal vi også bruge sober og etisk reklame og andre informationsformer og -muligheder end tidligere benyttet for at skabe en ny og moderat holdning til forbrug af øl, vin og spiritus.

Alle sundhedsapostle, læger, politi osv. burde benytte medierne med langt større flid. Deres forskellige budskaber om de sygdomme, den kriminalitet og den sociale nød, der følger i misbrugets kølvand, bør ustandselig gentages. Ja; immervæk er oplysning fra vugge til grav ydejen kontra misbrug af alkohol. Altså ikke en nytteløs formynderlov om forbud mod eller begrænsning af ølreklamer. I et demokratisk land har det enkelte individ ret til selv at vælge inden for lovens rammer. Denne ret til selvstændig stillingtagen skal vi bibeholde, men vi kan med oplysning hjælpe den enkelte til at træffe det rigtige valg. CD ønsker ikke at benytte mere eller mindre blide tvangsmidler for at stoppe det umådeholdne misbrug af alkohol, det hjælper nemlig ikke. Vi skal ikke klistre giftmærker på flaskerne eller stoppe for den sobre danske markedsføring af øl og andre stærke drikke. Derimod og naturligtvis skal vore love håndhæves strengt, når f.eks. trafik- og arbejdspladssikring kommer ind i alkoholbilledet. Helt personlig vil jeg blive glad, hvis især »Ungdomsredaktionen«, men også andre TV-udsendelser, ville bytte de synlige ølflasker om til sodavandsflasker.

CDs standpunkt til sport og reklame er tidligere fortolket som dobbeltmoralisk. Det er det bestemt ikke. Som sagt mener vi ikke, at alkoholreklame provokerer til overdreven indtagelse af spirituøse drikke, men vi mener, at reklamepengene gør sportsklubberne så økonomisk velfunderede, at de kan optage flere gadehjørneunge som medlemmer. Og sidst, men ikke mindst, er det velkendt, at sportsfolk ikke ødelægger deres kondition med spiritus og tobak.

CD kan altså ikke medvirke til gennemførelse af dette restriktive forslag.

Aase Olesen (RV):

Kristeligt folkeparti har måttet høre knubbede ord for, at man ikke havde stukket fingeren i jorden og fornemmet, hvor det bar henad vedrørende lovregler på dette område.

Jeg vil godt starte med at sige, at vi jo dog er nogle, som har været her så længe, at vi har set så mange forslag fra kristeligt folkeparti, at vi alligevel må notere os en fremgang. Oprindeligt – jeg ved ikke, hvor mange gange jeg har været ordfører – har vi fået forslag fra kristeligt folkeparti om et egentligt forbud mod reklamer slet og ret, i stil med det, man har i de øvrige nordiske lande. Vi kan dog notere os, at kristeligt folkeparti er holdt op med at genfremsætte dette forslag, og det synes jeg er glædeligt. Jeg har selv opfordret partiet til at prøve at se efter, hvad der var muligt.

Også vi har noteret os, at der i det reviderede lovkatolog fra januar 1982 ikke var den samme hensigtserklæring om lovgivning på det her område som i lovkatologet fra oktober 1981. Jeg har egentlig ikke opfattet det sådan – men det kan godt være, at det skal opfattes sådan – at det var, fordi man var klar over, at man ikke ville få flertal for det. Jeg blandede mig også i koret i sin tid, da indenrigsministeren kom frem med, hvad jeg opfattede som forslag til forbud mod alkoholreklame. Men jeg har forstået, at det, man ville, var en noget mere begrænset indsats.

Jeg vil gentage, hvad jeg dengang sagde i pressen, at for det radikale venstre har det ikke noget formål at lovgive om dette her, hvis man kan opnå næsten det samme ad frivillighedens vej. Jeg vil derfor godt være med til i dag at opfordre ministeren til at arbejde videre med tanken om at få skabt nogle frivillige brancheaftaler i lighed med dem, man har på tobaksområdet, sådan at de værste vildskud kan ryddes af vejen. Jeg tror, det er vigtigt, at der her fra denne talerstol – det er sket før – har vist sig et flertal for, at der er grænser for, hvad man vil tolerere af vanvittig annoncering på det her område. Egentligt forbud, et totalforbud, fører ikke til andet end en fastfrysning af markedet. Jeg tror, at det er meget begrænset, hvad man kan opnå med hensyn til begrænsning af forbruget ved forbud. Det ved jeg godt at vi er uenige med kristeligt folkeparti om, men jeg tror faktisk, at der er et stort flertal her i fol-